

CARST

Què és Carst?

És el darrer projecte del Manel Camp Quartet inspirat en el paisatge càrstic, testimoni del seu recorregut vital tant a Manresa com al seu lloc de residència, des de ja fa uns anys, a la Serra de Tramuntana mallorquina.

Les composicions s'han inspirat en el paisatge com a metàfora del transcórrer de la vida humana.

Paraules de presentació a l'estrena de Carst

Jardins de la Cova, Manresa

Ens trobem davant d'aquest paisatge càrstic de pedra, de solcs, de roca. Aquesta roca té relleu com les arrugues del rostre humà.

S'ha dit que a partir dels quaranta anys cadascú és responsable del seu rostre perquè les arrugues que solquen la nostra cara tenen a veure amb l'actitud que tenim davant la vida i cada rostre humà és un gran paisatge i de seguida ens impacta quan el veim i podem llegir-hi la vida que hi ha al darrere.

Som responsables del nostre rostre perquè som coautors del nostre paisatge interior. I això avui ho fem davant del paisatge que ens regala aquest punt de Manresa i que està davant d'aquesta serralada, cim!

Tots necessitem tenir llocs de cim, llocs d'alçada llocs on despleguem la nostra mirada de vegades contreta, angoixada, confinada en aquests darrers dos anys, per desplegar-la, temps de desplegament, temps de recolliment que és la Cova, en aquest cas. Cova, cim i després tenim el riu que és qui fa els solcs, que és qui fa la fluïdesa, el moviment de la vida i qui fa les arrugues del nostre rostre, la bellesa dels paisatges són els rius que van fent escultures increïbles.

Que sentint aquesta música de Manel Camp, sentim la música de l'aigua i la música

d'aquests segles que han esculpit aquest paisatge tant com esculpeixen el nostre paisatge interior.

Xavier Meloni

Manresa, 18 de juny 2022

Text explicatiu CARST – CD Premi Espai Ter – Torroella de Montgrí

Tot respira alhora.

Plotí, s. III

Que tots som geografia, ningú no en té cap dubte. Que tots estem sotmesos als processos d'erosió, tampoc. I viure, sentir, créixer, i decreïxer, deixen en nosaltres —com els amors i els viatges— marques, esques, per bé o per mal, com el vent i la neu a les penyes, com l'onam persistent als roquissars, com els corrents a les lleres i a les afraus. Formem tots part del relleu del món: les carenes estan quietes, les costes són immòbils, però nosaltres errem pels camins i per la vida, i també la nostra pell recull els embats del cel, del sol, de l'aire, de la foscor, de la fatiga, de la vigília, i anem llimant els nostres caires com graons d'escala cada dia més rodons, gastats per tants peus que els han pujat.

Però no només les inclemències dels nostres dies i la impietat del temps ens modelen: les carícies poden obrir en nosaltres grans avencs, i un altre cos pot fer-nos esllavissar i canviar per sempre més la nostra topografia. Sí, per la força del desig ens adonem que som de cera, però ens delim sempre pel foc que ens fa regalimar. Cerquem els uns en els altres alguna bella forma de desgast: la mina del llapis només vol escriptura. I els nostres cossos són pissarres, i algú hi dibuixa calligrafies que després deixen d'entendre's o s'esborren, però a la memòria sabem guardar inscripcions en tota mena d'alfabets i és bell desxifrar que ens desitjaren, que estimàrem.

Hi ha músiques, tonades, ritmes, que també percudeixen sobre el nostre paisatge interior i esculpeixen el nostre dedins, les nostres emocions. Hi ha sons forts com ràfegues capaces d'arrencar del seu pal una bandera, silencis com pols que es diposita a poc a poc sobre un prestatge, suaus com un hidroavió que amara de panxa nua a l'aigua. I també n'hi ha que són constants, insistents, que ens passen per damunt un cop i un altre i que passen a formar part dels nostres dies: músiques que ja són nosaltres talment com el mar té els fars, talment com els camins tenen les passes.

També hi ha el desgast d'allò viscut, i que resisteix en runes als records. L'oblit sempre se'ns acosta, ja el coneixem, a la callada, i l'àncora del vaixell de la memòria cada dia pesa menys. Ell ve al nostre pallar i a la mà branda una teia encesa, o és com un fuster de mans agafoses al ribot i que vol endur-se d'allò que recordem com més encenalls millor. És el record, doncs, un paisatge càrstic per excel·lència, però aquestes músiques ens ho diuen com un bàlsam, i finalment, escoltant-les, gaudint-les, ens és igual que

l'aiguarràs desfaci tan ràpid el vernís de tot plegat. Al cap i a l fi, la memòria és sempre una gerra restaurada amb molta pega a les esquerdes. Només, senzillament, ens caldrà sargir les xarxes més estretes, retenir encara un poc més amb nosaltres allò que sempre fuig.

Venal seria dir que l'efecte d'aquestes peces musicals de Carst de Manel Camp, es mouen a les meves oïdes com flames, però el que ara llegiu n'és el fum.

Manuel Forcano
Rabat, agost 2022

Repertori

1. Fluir
2. Erosió
3. Metamorfosi
4. Resiliència
5. Origen
6. Esquerda
7. Perseverança

Músics

Trompeta – **Matthew Simon**

Contrabaix – **Xisco Aguiló**

Bateria – **Lluís Ribalta**

Composició i piano – **Manel Camp**

És de tots conegut que la relació personal i professional entre els músics del Manel Camp Quartet ve de lluny. Més de trenta anys compartint projectes musicals i pedagògics, consolida una relació cada vegada més estreta, a la que si afegeix en aquesta ocasió la bonhomia i bon fer d'un nou contrabaixista que s'ha integrat de forma natural a les dinàmiques del grup.

Com s'explica que en el món del jazz, i sobretot a casa nostra, un grup persisteixi tant de temps treballant junts, fent projectes, sonant a formació estable, compartint escenaris, discos i produccions? Probablement, la connexió personal, musical i creativa l'aconsegueixen pel respecte mutu, per la fascinació l'un de l'altre, el bon treball i aquesta energia inesgotable que els fa créixer com a conjunt a sobre l'escenari.

L'experiència de cadascun d'ells ha convergit per empeltar-se d'un so, d'una idea i d'un llenguatge compartit. El Matthew Simon, trompetista de referència obligada quan parlem de l'escena musical dels últims anys, la seva presència és habitual als escenaris i en el vessant pedagògic. El Xisco Aguiló, com a nova incorporació en aquest projecte, contrabaixista amb un llarg abast d'estils musicals i que ha desenvolupat una carrera personal amb multitud d'artistes portant el seu saber fer arreu de l'estat i de l'estranger. En tercer lloc, tenim en Lluís, un músic amb una llarga carrera musical, plena de col·laboracions amb artistes nacionals i internacionals esdevenint un bateria polifacètic que aporta vitalitat i energia al quartet. I completant aquesta formació el compositor, pedagog i pianista Manel Camp.

El factor humà és el que més traspua quan estan junts. Tants anys d'experiència fan que la capacitat de comunicació, seducció, gaudi i il·lusió per la música estigui en constant creixement.

Durada

El concert es desenvolupa tot seguit, sense descans i amb una durada aproximada d'uns setanta minuts.

Necessitats tècniques

Piano de cua

Sonorització general

Il·luminació

Tres faristols

Tamboret per a contrabaix

Bateria Jazz – tipus Sonor (si escau)

Contrabaix jazz (si escau)

Contacte

Pep Garcia Orri - LAGENERAL

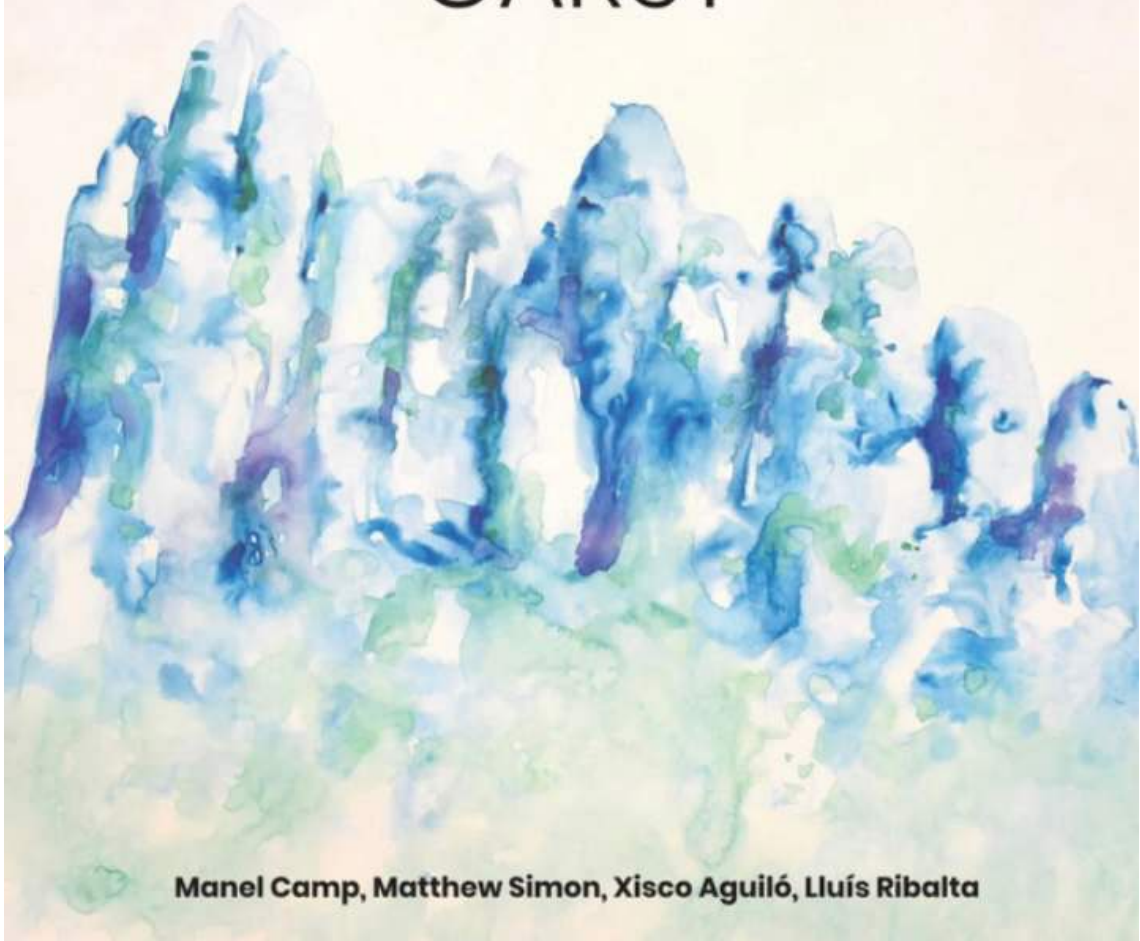
pep@lageneralsl.com

mòbil – 629742666

MANEL CAMP QUARTET

CARST

Manel Camp, Matthew Simon, Xisco Aguiló, Lluís Ribalta